

Forslag

til

Lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Refusion af udgifter til fribefordring m. v.).

Fremsat den 29. januar 1969 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om den offentlige sygeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967, som ændret ved lov nr. 96 af 29. marts 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 6, affattes således:

„Stk. 6. Godtgørelse for befordring af læger og jordemødre, der har konsultationssted inden for en grænse, der fastsættes henholdsvis for hovedstadsområdet og for bymæssige bebyggelser med mindst 2.000 indbyggere, ydes kun for så vidt angår befordring til og fra medlemmer, der opholder sig uden for denne grænse. Grænsen fastsættes for 5 år ad gangen af vedkommende amtmand (amtmænd) efter forhandling med de interesserede kommunalbestyrelser og sygekasser samt med Den almindelige danske Lægeforening og Den almindelige danske Jordemoderforening. Fastsættelsen af grænsen sker under hensyntagen til de lokale forhold og således, at det tilstræbes, at bestemmelsen i 1. punktum kommer til an-

vendelse i et område, der strækker sig indtil 1 km uden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse uden hensyn til kommunegrænser. For så vidt angår bymæssige bebyggelser med under 4.000 indbyggere, skal grænsen dog under hensyntagen til de lokale forhold drages således, at bestemmelsen i 1. punktum alene kommer til anvendelse inden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse.“

2. § 40, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Statskassen refunderer kommunerne halvdelen af udgifterne til fribefordring.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1970. § 1, nr. 2, får virkning for udgifter, der vedrører tiden efter den 31. marts 1970. Socialministeren fastsætter, efter forhandling med indenrigsministeren, i hvilket omfang de hidtil gældende refusionsregler skal komme til anvendelse på udgifter, der er afholdt inden lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring (Folketingstidende 1959-60, spalte 1020, 1374, 5698 og 6179; tillæg A, spalte 1091; tillæg B, spalte 1305 og 1553; tillæg C, spalte 997) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967. Loven er senere ændret ved lov nr. 96 af 29. marts 1968 (Sygekassegrænsen m. v.).

Socialmin. 1. kt. j. nr. 3100-11-1968.

Forslaget står i forbindelse med den almindelige omlægning af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, der søges gennemført fra og med finansåret 1970-71.

Efter forslaget refunderes kommunernes udgifter til fribefordring fra den 1. april 1970 af statskassen med 50 pct.

Der henvises i øvrigt til den redegørelse om ændringen af byrdefordelingen mellem stat og kommuner med hensyn til udgifter efter sociallovgivningen, der er optaget i bemærkningerne til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg, og den der givne oversigt over virkningerne for lovgivningen under socialministeriet.

Forslagets § 1, nr. 2, indeholder den ændrede refusionsregel.

Forslagets § 1, nr. 1, er af redaktionel karakter og skyldes ændringerne i den kommunale styrelseslovgivning, der ligeledes træder i kraft den 1. april 1970.

Om ikrafttrædelsesbestemmelsen henvises til nævnte forslag til ændring af forsorgsloven.

I et bilag til nærværende lovforslag er de gældende regler og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bilag.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i lovforslaget nævnte bestemmelser i den nugældende formulering, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 21.

Stk. 6. Godtgørelse for befordring af læger og jordemødre, der har konsultationssted inden for en grænse, der fastsættes henholdsvis for hovedstadsområdet, for købstæder, handelspladser, flækker og bymæssige bebyggelser med mindst 2.000 indbyggere, ydes kun for så vidt angår befordring til og fra medlemmer, der opholder sig uden for denne grænse. Grænsen fastsættes for 5 år ad gangen af vedkommende amtmand (amtmand) efter forhandling med de interesserede kommunalbestyrelser og sygekasser samt med Den almindelige danske Lægeforening og Den almindelige danske Jordemoderforening. Fastsættelsen af grænsen sker såvel for hovedstadsområdet som for hver købstad m. v. under hensyntagen til de lokale forhold og således, at det tilstræbes, at bestemmelsen i 1. punktum kommer til anvendelse i et område, der strækker sig indtil 1 km uden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse uden hensyn til kommunegrænser. For så vidt angår købstæder eller bymæssige bebyggelser med under 4.000 indbyggere, skal grænsen dog under hensyntagen til de lokale forhold drages således, at bestemmelsen i 1. punktum alene kommer til anvendelse inden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse.

§ 40. Af udgifterne til fribefordring efter §§ 21-24 afholder opholdskommunen $\frac{1}{3}$, medens $\frac{2}{3}$ fordeles på landets kommuner efter reglerne i § 31 i lov om folkepension.

Forslaget.

1. § 21, stk. 6, affattes således:

„Stk. 6. Godtgørelse for befordring af læger og jordemødre, der har konsultationssted inden for en grænse, der fastsættes henholdsvis for hovedstadsområdet og for bymæssige bebyggelser med mindst 2.000 indbyggere, ydes kun for så vidt angår befordring til og fra medlemmer, der opholder sig uden for denne grænse. Grænsen fastsættes for 5 år ad gangen af vedkommende amtmand (amtmand) efter forhandling med de interesserede kommunalbestyrelser og sygekasser samt med Den almindelige danske Lægeforening og Den almindelige danske Jordemoderforening. Fastsættelsen af grænsen sker under hensyntagen til de lokale forhold og således, at det tilstræbes, at bestemmelsen i 1. punktum kommer til anvendelse i et område, der strækker sig indtil 1 km uden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse uden hensyn til kommunegrænser. For så vidt angår bymæssige bebyggelser med under 4.000 indbyggere, skal grænsen dog under hensyntagen til de lokale forhold drages således, at bestemmelsen i 1. punktum alene kommer til anvendelse inden for den sammenhængende bymæssige bebyggelse.“.

2. § 40, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Statskassen refunderer kommunerne halvdelen af udgifterne til fribefordring.“.